PŘIPRAVILA
Gabriela Bachárová

Manažerka
Karolína Topolová

„Věřím, že kariéra a dítě se dají sladit“

Karolína Topolová je důkazem, že schopná žena se může dostat na samotný vrchol i ve firmě, která se věnuje převážně mužské záležitosti – obchodům s automobily. „Žena by ale měla zůstat ženou. A to i přesto, že muže řídí,“ myslí si. Na Štědrý den má stanovený porod svého prvního dítěte. Do práce se plánuje vrátit po dvou měsících, protože je přesvědčena, že kariéra a dítě se dají sladit.

Představovala jste si někdy, že již ve svých 37 letech budete řídit velkou a úspěšnou firmu, jako je AAA AUTO?

Jako dítě jsem se chtěla stát sportovní gymnastkou a později trenérkou. Na práci s lidmi a na řízení lidí jsem tedy aspirovala odmalička (úsměv). Už Karl Gustav Jung říkal, že v dětských snech se může objevovat budoucí životní povolání a poslání. Myslím, že já jsem si dětský sen splnila brzy, byť ne úplně doslova. Naše společnost obchoduje s auty, gymnastky tu potkáte možná jako zákaznice.

Kdy a jak začala vaše kariéra v této společnosti? A jak posléze pokračovala, až jste se nakonec stala generální ředitelkou?

Ve firmě jsem začínala už ve dvaadvaceti letech, kdy jsem dostala od tehdejšího majitele společnosti za úkol založit call centrum. V té době jsem sice měla s vedením call centra nějaké zkušenosti, ale ne tak rozsáhlé. Každopádně velkou roli v tehdejším úspěchu určitě hrálo mé obrovské nadšení, spousta energie a jakési nevinné sebevědomí. S odstupem času totiž musím říct, že bych si na takový úkol netroufla tak jako tenkrát. Poté jsem v naší společnosti byla odpovědná za HR *(lidské zdroje)*, prodej, IT *(informační technologie)* a řídila jsem slovenskou část firmy. Až jsem se dostala na svoji současnou pozici. Jsem prostě živým důkazem toho, že v naší firmě mají opravdu šanci všichni talentovaní a pracovití. A jsem na to hrdá.

Žena řídící velkou firmu, která podniká s auty. To není tak obvyklé. Našla byste třeba už ve svém dětství náznaky toho, že jednou bude vaše kariéra směrovat do mužského světa?

Jsem ze čtyř sourozenců, z čehož jsem měla dva starší bratry. Takže auta u nás byla přirozeně všude. A tak, jak jsem po bratrech dědila oblečení, dědila jsem i jejich hračky. Mojí nejoblíbenější hračkou se stala elektrická autodráha. Ale nutno dodat, že jsem na ní vozila panenky, takže to byla jakási kombinace.

Jaké vlastnosti vám hlavně pomohly prosadit se v pracovním světě až na vrchol?

Bez nadsázky mohu říci, že poctivá, ale i tvrdá a intenzivní práce. A vytrvalost – já sama na své kariéře pracuji už od dvaadvaceti let.

„V práci chci být příklad pro ostatní“

Říká se, že mezi muži uspěje jen dravá a sebevědomá žena, která si osvojí mužské myšlení. Je pro ženu opravdu nutné se tak chovat, nebo by spíše měla jít svou vlastní cestou a prosadit se i jinými schopnostmi?

Žena by měla zůstat ženou. A to i přesto, že muže řídí. Řízení velké firmy si někdy vynutí i razantní bouchnutí do stolu, které je typičtější pro muže, ale vždy jde především o budování přirozeného respektu, o to umět s lidmi najít společnou řeč, naslouchat jim, zasmát se s nimi, ale také určit pevné mantinely. Myslím, že respekt nejlépe získáte tím, že jste příkladem toho, co po lidech chcete. To se mi osvědčilo. Ať u žen či u mužů.
Samozřejmě že muži mají občas tendence zkoušet jakési hry, které aplikují pouze na

ženy, a očekávají, že žena na oplátku vytasí své ženské zbraně. Ale beru to jako součást toho, že pracuji v ryze mužském prostředí. Přistupuju k tomu s nadhledem a nijak se mě nedotýkají některé komentáře mých mužských kolegů. To k té profesi prostě patří.

V prvních letech u společnosti jste pracovala celé dny, do práce jste chodila i o víkendech a o dovolených. Dovedete si to představit i teď?

Doby, kdy jsem byla svou prací tak pohlcená, že jsem několik let pracovala téměř bez volna, jsou dávno pryč. A musím říct, že naštěstí, protože člověk musí relaxovat. Čím je starší, tím to tělo více potřebuje. Snažím se aktivně hýbat a jednou týdně si dám masáž od fyzioterapeuta, který přichází k nám domů.

Kdo je šéfem u vás doma? Vy, nebo váš manžel, který je o osm let mladší a ve společnosti rovněž pracuje?

Mohu říct, že máme s mým mužem velmi harmonický vztah, nikdy jsme se vážně nepohádali. Klape nám to tedy velmi dobře, jsme už spolu přes osm let. V soukromí nejsem ambiciózní typ. Navíc přicházím z práce často tak vyčerpaná, že mi nevadí, když je tím domácím šéfem manžel. Už se mi prostě „po pracovní době" nechce nic rozhodovat, a tak to ráda nechávám na něm.

> „Řízení domácnosti je mnohdy těžší než firmy"

Na Štědrý den máte termín porodu svého prvního dítěte. Jak si svůj porod představujete?

S pokorou si jen přeji, abychom byli všichni zdraví. Nic víc, nic míň.

Čekáte holčičku, nebo kluka?

Holčičku. Tedy s tou největší pravděpodobností, kterou vám lékaři dávají (směje se).

Jak budete slaďovat mateřství a kariéru po narození dítěte?

Bude mi pomáhat moje maminka. Velmi aktivní a činorodá žena, která má konečně důvod ukončit svoji pracovní kariéru, která se už dávno prolíná s obdobím, kdy si ostatní užívají zaslouženého důchodového odpočinku. I díky ní věřím, že se mi podaří sladit pracovní i rodinný život. Dříve jsem si říkala, že chci nejdříve dělat naplno kariéru a pak se zase úplně věnovat roli matky. Ale dnes si myslím, že se to dá skloubit. Každá žena, která zvládá něco vést, umí zvládnout i svou domácnost. A řízení domácnosti je mnohdy těžší než řízení firmy. Já svou práci s dětmi skloubit chci. Samozřejmě že pak už v práci nebudu těch dvanáct hodin denně, to určitě možné nebude. Ale myslím, že to jde zkombinovat tak, aby netrpěla ani rodina a ani práce.

Vizitka
Karolíny Topolové (37)

Karolína Topolová, respektovaná manažerka, sebevědomá žena, okouzlující manželka a teď i nastávající máma. Hned v prvním roce na pozici generální ředitelky AAA AUTO se umístila v anketě Top 25 žen českého byznysu a na prvním místě oborového žebříčku Obchod a služby. Ve stejném roce se stala finalistkou soutěže Manager roku. Ve společnosti, kterou řídí, pracuje 1 300 mužů a 500 žen. Je jedinou ženou v čele velké firmy obchodující s automobily ve střední Evropě.

Jak brzy se chcete vrátit do práce?

Doufám, že se budu moct vrátit po dvou měsících nezbytných na to, abych se zotavila po porodu a našla si režim s miminkem. Samozřejmě je mi jasné, že mohou nastat okolnosti, které to nedovolí, ale zatím je tohle můj plán. A protože mám termín porodu na Štědrý den, tak ve firmě ze začátku zmeškám jen vánoční a novoroční svátky a pak to bude jen taková delší dovolená.

Projde vaše práce po narození dítěte změnami? Plánujete třeba v kanceláři trávit méně času?

Poblíž své kanceláře v „áčkách" jsem si upravila místnost, ve které se bude o dítě starat moje maminka. Budu tak přes den za ním moct chodit na časté návštěvy. A díky tomu, že ve firmě pracujeme s manželem oba, budeme se moct i střídat.

Určitě jste se už setkala s názorem, že žena, která se vrací brzy po narození potomka do práce, není dobrá maminka. Správná máma je prý jen ta, co je s dítětem tři roky doma. Co si o tomto názoru myslíte?

Vzhledem k tomu, že svou prací doopravdy žiju už 15 let, zatím si neumím svůj život jinak představit. To jsou mé plány, ale člověk míní, osud mění... Naučila jsem se k určitým věcem přistupovat bez dogmat. Vždyť jsme každá jiná, máme za sebou jiné životní zkušenosti i zázemí. Nelze takto nikoho soudit.

> „Nedovedu si představit život bez dítěte"

Odkládala jste mateřství kvůli kariéře? Kdy a proč jste si řekla, že by už bylo fajn mít dítě?

Je pravdou, že jsem se při rozhodování, zda mít dítě, ohlížela na své pracovní povinnosti. Mám také mladšího muže a zvažovali jsme načasování dítěte i s ohledem na něj. To je přece přirozené, že v různých životních etapách jsou pro nás prioritní jiné věci a ve vztahu se přizpůsobujeme jeden druhému. Snažím se vždy vybalancovat svůj život tak, abych mohla cítit vnitřní rovnováhu a sílu.

Dovedete si představit, že byste dítě vůbec neměla a věnovala se jen práci?

Ne, to opravdu nedovedu.

Jaká maminka asi budete? Jak chcete svoje dítě vést?

Za důležité považuji shodu ohledně výchovy mezi manželi. Vzhledem k tomu, jak si dosud ve všem s mým mužem rozumíme, věřím, že to půjde hladce. A přeji si, aby naše dítě vědělo, že nám může říct vždy pravdu, i kdyby se jednalo o velký průšvih. Tak jsem to měla já ve vztahu s mými rodiči a jsem za to vděčná.

V jednom rozhovoru jste řekla, že byste si přála dvě děti a k tomu kolem padesátky další adoptovat. Proč uvažujete o adopci a stále tento plán platí?

Ano, stále tento plán platí. Já miluju děti a chtěla jsem je snad už od osmnácti. Sama jsem z početné rodiny, přišlo mi to proto přirozené. Jiný model jsem ani neznala. Takže bych měla ráda minimálně dvě děti a s manželem se nebráníme ani možnosti adopce. Řekla bych, že jsem rodinný typ, i když to tak zatím možná nepůsobilo.

Vedení firmy a „vedení" dítěte. Dají se podle vás nějaká pravidla z řízení firmy uplatnit i ve výchově dětí?

Těším se na vše, co nás čeká právě s naším dítětem. A zda půjde někdy o podobné situace, jako bývají při vedení firmy, nedokážu zatím posoudit. Možná bych odpověděla, že jako důležitou ctím v obou oblastech důslednost.

Podporuje vaše společnost zaměstnávání žen maminek, například možností zkrácených pracovních úvazků nebo pružné pracovní doby?

Ano, v „áčkách" se snažíme vycházet zaměstnaným maminkám maximálně vstříc, neboť považujeme takové jednání nejen za správné, ale i pro firmu velmi přínosné.